

Några vackra och alldeles nytryckta

Uppmuntra sången!
Leffe den. I Svenske män!
i Sveriges bygder och
dalar!

ALISON

Pris.

12 öre.

Svenska Snäck- & Sinäskriftförlaget. Karlberg, vid Stockh

N:o 35

Innehåll:

Betty är min vän. När jag var en glömska.

Första Maj. I dag är första Maj, i dag är.

Sång om sången.

Hvad skall den på balem göra, som alla.

Sjung i ungdomsåren!

En jernvägs- eller Ballarevisa.

Malins milda öga. Och dess kind med

Betty är min vän.

Melodi: "När jag var en litta tööse"

När jag var en giljeman,
 Betty var min vän!
 och jag städs i hennes famn,
 Betty var min vän.
 Flickor möter jag hvar dag,
 som har täcka små behag,
 ingen af dem älskar jag.
 Betty är min vän.

Skall jag någon flicka ha,
 Betty blir min vän.
 I min barndom mådde bra,
 Betty var min vän.
 Uti lugn, och uti ro
 i min faders gamla bo
 lefde jag i barnatro,
 Betty var min vän.

Uti rusk och kulna dar,
 Betty blif min vän!
 Ty jag kärlek till dig har,
 Betty, lilla vän!
 Jag är glad och lifvad jag,
 trifves bäst uti ditt lag.
 Betty endast älskar jag
 Betty är min vän.

Det blir glad och ljufelig tid,
 Betty är min vän!
 Då vi lefva uti frid,
 Betty blir min vän!
 Då är det ett kärt besvär,
 och jag blir hos vännen kär
 jag vill blifva der hon är.
 Betty är min vän.

Der skall jag med Betty bo
 i ett stilla hem
 och der blifver lugn och ro
 hos min lilla vän.
 I ett litet Paradis
 lefva vi på bästa vis,
 och min kärlek blir din priel
 Betty, du min vän!

Första Maj!

Melodi: Skarpskyttens glada lif.

I dag är första maj,
 i dag är första maj, maj, maj!
 I dag är första maj!
 Morlack morlack falerialej,
 Ja uti vårens glada stund,
 så lifvadt lifvadt hej!

I dag är bal i byn,
 I dag är bal i byn, byn, byn.
 O, sjung en lifvad hymn!
 Vi dricka uti benen märg,
 fröjdfullt, fröjdfullt fallelialej
 och flickan får sin vackra färg
 så solrikt solrikt ej.

I dag vi sjunga skall!
 i dag vi sjunga, skall, skall, skall!
 I dag är glädjen all.
 Sen går vi till vår vän så glad.
 Lifvadt lifvadt, lallelialej.
 Jag ger mig redan nu åstad,
 Härligt härligt, hej.

I Våren glädje är,
 Om våren är det mack, mack, mack
 om våren kärt besvär

Vi gå uti den gröna lund!
 Tripptrapp, tripptrapp trallelianlej
 se n hvilat en så ljuflig stund
 I, lilla vännens famn.

_____ C. A. Nordblom.

Sång om Sängen.

•Mel. På en ödslig häll står mitt lugna tjäll•

Jag vill sjunga en sång
 Båd om längtan och tvång
 Äfven kärlek och solfriska dar!
 när jag sjunger min sång,
 så blir dagen ej lång
 Då jag hälsan och kärleken har!

Dagens början jag gör,
 med en sång som sig bör
 Ty jag gläder i morgonen är,
 Nu i arbetet ut
 tills att dagen är slut,
 Då jag prisar min Herre så kär!
 C. A. Nordblom.

Hvad skall der på balen göra.

Hvad skall den på balen göra,
 som alls ingen flicka har?
 Han skall sig en toddy dricka
 och så röka sin cigarr.
 Tror jag, trallala, tror jag trallala,
 tror jag, trallala, tror jag trallala,

Sjung i ungdomsåren!

Mel. «Morgon mellan fjällen.»

Sjung en sång om lärka,
Sjung om vårens skrud!
∴ Du med sång kan verka .
och låfprisa Gud ∴:

Sjung i ungdomsåren,
Sjung på land och haf,
∴ Kanske, snart på baren
hvilas du, ja snart i graf. ∴:

Sjung när åren ilar
Sjung när tiden flyr!
∴: Sjung när du dig hvilas!
Sjung när solen gryr. ∴:

Sjung, gå ej och knota,
Sjung, lyft blicken opp.
∴: Sång kan missmod bota,
Sjung om Gud, ditt hopp. ∴:

Sjung om sol och sommar,
Sjung stäm upp i chor!
∴: Sjung om skog och blommor,
Sjung, hvad Gud är stor. ∴:

Sjung om glada vänner,
Sjung om vänskapen.
∴: Sjung om gräs och ängar,
Sjung om kärleken. ∴:

Sjung i unga åren,
med din lilla vän!
∴: Blommor strö i håren
Sjung i åldern se'n. ∴:

C. A. Nordblom.

En jernvägs eller Rallare-Visa.

Längs stranden af elfven, den stora, o säg,
 En arbetarskara der bygger en väg,
 Bland djupaste dalar ja ängar och skog.
 Der finner man arbete nog.

Men hvad man förtjenar knapt räcker till mat,
 För tullen har Svensken tillsatt i vår stat.
 Man måste väl kämpa att ej lida nöd.
 Till arbete lif eller död.

I schakter vi skyldra med spadar och spett,
 Likt forntida krigsmän som kriget har delt,
 Men här är den ändring vi skyldra för bröd.
 Till arbete lif eller död.

I dimma i solsken i fräst och i regn
 Från Rallarens kinder syns perlor i mängd
 som jaga hvarandra likt hvirflande vind,
 Snart bleknar hans panna och kind.

Men viste ni Herrar och mäktige män,
 hvad arbetarn sliter, ni blef deras vän,
 Men eder natur har väl näcken besatt
 att tygla oss dagar och natt.

På svällande bolstrar ni lägga er ner.
 Och njuta af pengar som regnar till er
 Men sofven så lugnal jag vill er ej se,
 jag blott åt er dumhet kan le.

Men rallarens säng är ej mjuk eller len
 Ty han kan få ligga på rygg och på ben,
 Han blott några halmstrån får lägga sig på
 Att sofva tills natten får gå.

Vår mat är en brödbit som fnöske och krut.
 Och dertill en fläskbit man får utan prut.

Ty vi ha ej jungfrur som buga så nått.
 hvar gång man skall äta sig mätt.

Vårt bord få vi duka bland kärror och sten.
 Och sitta som turken med korslagda ben
 Champagne vi hemta ur bäckarnes språng,
 Ty vi få ej lefva för bång.

Men ändock kan rallaren ega en tröst.
 När hvila han får vid sin kärastes bröst.
 Då glömmes han kampen för dagliga bröd,
 Då glömmes han sorger och nöd.

Då är han så innerligt gläder och nöjd.
 Han klappar sin flicka med glädje och fröjd
 Med strålande ögon han blickar och ler.
 Och önskar att kyssar få fler.

Det äro de sällaste stunder man har.
 Att man uti ungdomens dagar ej spar.
 Hos flickan att njuta af sällhetens lott
 Hur snart kan ej växa ett skott.

Då ger man på håten den sköna så huld.
 Man reser från henne och rolighets skuld.
 Adjö hulda tärna lef lyckligt och gladt.
 Haf tack för de stunder vi haft!

Af vexlande öden en rallare förs.
 Långt bort uti världen att fylla sin bürs.
 Ibland gynnar lyckan att man för den full
 af glimmande silfver och gull.

Men oftast det sker att man kassfeber får,
 Då tar jag min ränsel på ryggen och går.
 Det sägs att man reser, nej plita man får.
 Gesällskuts, om ni det förstår.

Om ni lyster veta hvem diktaren, är
 Så är jag från Vermland, det håller jag kärt.

Som målare jag i yrket mig lärt,
Men rallare lika mig kärt.

Mitt namn det är Henning och tycker ni att
Jag det uti visan ej borde ha satt,
Så tag bort den versen och sätt dit en ann
Och pröfva om dikta ni kan.

Ad Sjungd

Malins milda öga.

Malins milda öga Och dess kind med lågor i,
Hvad det döljer föga Hjertats svärmeri!
Men mot mig ändock hon är Ständigt kall och fjär
Jag mitt qual förklarar, Ber och suckar alla dar.
Om hon mig ej svarar Svart förryckt bli jag.

En gång härom dagen Tänkte jag att fatta mod,
Jag blef så betagen. Och hon log så god,
Söta Malin ville du, Blef jag lycklig nu,
O! hvad harm och smärta, Bort hon sprang, men
log ändå,
Men mitt varma hjerta. Fick jag ensam stå.

Älskas och förglömmas. Är den ljufva dom jag fått
Kan en menska dömmas Af en större lott?
Tyst! mitt hjerta klappar ej; Malin säger nej!
O hvar skall jag finna, Sällhet uppå jorden här,
Hjertan kan jag vinna, Man aldrig Malins mer.